

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **K. K.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2017, č. j. CPR-11803-4/ČJ-2017-930310-C235, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2017, č. j. 1 A 106/2017 – 26,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy (dále také jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 21. 3. 2017, č. j. KRPA-49106-29/ČJ-2017-000022, žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uložila žalobci správní vyhoštění a dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie (rovněž jen „EU“), stanovila na 1 rok. Počátek doby, po kterou nelze umožnit vstup žalobce na území členských států Evropské unie, byl stanoven podle § 118 odst. 1 citovaného zákona od okamžiku, kdy pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Žalovaný k odvolání žalobce prvostupňové rozhodnutí potvrdil v záhlaví označeným rozhodnutím.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který tuto žalobu zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností. Současně žádá o přiznání odkladného účinku. Tento svůj návrh však stěžovatel nijak neodůvodnil.

[4] Nejvyšší správní soud proto stěžovatele v usnesení ze dne 14. 12. 2017, kterým jej vyzval k doplnění důvodů kasační stížnosti, rovněž upozornil, že k návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel neuvedl žádné důvody, a dal mu možnost tyto důvody ve lhůtě jednoho týdne od doručení usnesení doplnit.

[5] Stěžovatel však do dnešního dne žádné důvody k návrhu na přiznání odkladného účinku nedoplnil.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci nejsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Především je třeba mít na paměti mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.).

[9] K tomu, aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti odkladný účinek přiznat, musí stěžovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012 č. j. 1 As 27/2012 - 32). Stěžovatel v odůvodnění svého návrhu musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní.

[10] V nyní projednávaném případě však stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku nijak neodůvodnil. Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel neunesl nejen břemeno důkazní, ale ani prvotní břemeno tvrzení. Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že nebylo prokázáno, že by byla naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti (vznik nepoměrně větší újmy na straně žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám).

[11] Nejvyšší správní soud proto návrhu žalované na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti nevyhověl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2018

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu